

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
ČERVENÁ LHOTA

TISKOVÁ ZPRÁVA

Nově instalované interiéry I. patra zámku Červená Lhota

Červená Lhota, 19. června 2017

Do návštěvnické sezóny 2017 vstupuje zámek Červená Lhota s nově upravenou expozicí historických interiérů 1. patra. Proměnu interiérů zachytil krátký časoběrný film mladého dokumentaristy Tadeáše Bognára.

Na otázky odpověděl kastelán zámku Červená Lhota PhDr. Tomáš Horyna:

Proč reinstalujete expozici?

Expozice je přístupna od roku 1949, několikrát však významně změnila svou tvář. Byla to především dobová památková instalační praxe limitovaná i ideovými důvody, která v době 70. a 80. let 20. století způsobila posun vzhledu původně obytných, a do roku 1945 obývaných, interiérů k estetickému ideálu prostorově čistých a uvolněných galerijních instalací. Prezentovala se architektura, umělecká díla a umělecké řemeslo, nikoliv šlechta, její životní styl, její názorové postoje a hodnoty, její společenské a kulturní zázemí, její zapojení do politického i občanského života. V současnosti jsou právě tato témata aktuální a jejich zpracování představuje jistý dluh, který vůči veřejnosti máme. Snažíme se tedy rehabilitovat podobu interiérů jako živých obytných prostor, které s poukazem ke svým někdejšími obyvatelům tato témata otevírají. Akcent na tato témata není na úkor prezentace uměleckých děl, která dotvářela hodnotu a atmosféru privátního prostředí. Umělecká díla jsou v kontextu tohoto „domáckého“ prostředí obohacena o svůj „rodinný příběh“, o vztah majitele k jeho věci. Naším cílem je tedy instalace, která rekonstruuje v maximální možné míře podobu interiérů, jakou měly v období, k němuž se chceme vracet, což je v našem případě doba po roce 1910, kdy byl zámek naposledy výrazně adaptován. Původní mobiliář se tedy dostává na svá historická místa, opět vstupuje do vzájemných vztahů, založených původně osobou majitele, která tak začíná být ze „svého“ prostředí poznatelná. Při práci nám hlavním exaktním vodítkem byly soupisy mobiliáře, historické inventurní seznamy a svědectví několika pamětníků. Ikonografii, tedy historické vyobrazení interiérů, se v případě červenolhotského zámku zatím nepodařilo nalézt.

Co jste udělali- jaké práce byly provedeny?

Zásadní změnou prošly dvě místnosti východního křídla- salon a budoár, kde se nejen změnila instalace, ale přistoupilo se k výměně látkových tapet. Dosavadní tapety byly z druhé poloviny 70. let a nerespektovaly původní barevné ladění ani podobu původních vzorů. V salonu nemohl být instalován původní mobiliář, protože se k tapetám prostě nehodil. Dlouho jsme však nevěděli, jak tapety vlastně vypadaly. Až nedávný nález zbytků původní látky na tyčích závěsného systému obrazů znovu diskusi otevřel, a nastínil možnost uvést salon do jeho historické podoby. Na svá místa se vrátilo nábytkové vybavení, které svého času spoluvytvářelo ambasadorský byt prince Johanna Schönburg- Hartensteina v římském Palazzo Venezia. Řada dalších mobiliárních předmětů, které mají začasť pozoruhodný „rodinný příběh“ se do zámeckých prostor vrátilo po mnohých letech. V průběhu času se staly součástí sbírek jiných institucí, odkud je máme pouze zapůjčeny.

Co jste v průběhu prací zjistili?

Při výměně tapet jsme měli jedinečnou možnost podívat se do spodních vrstev omítek salonu a budoáru a významně tak přispět k poznání stavebně historického vývoje zámecké budovy. V salonu byly nalezeny zbytky dekorace někdejšího ranně barokního sálu, který na tomto místě stával, vrstvy klasicistních výmaleb i zbytky papírových tapet, které dekorovaly tyto místnosti v 19. století.

Co od nové instalace očekáváte?

Nová podoba interiérů je sice pro prohlídku zámku méně didaktická o to však přirozenější, inspirativnější a zábavnější. Musíte se ptát, kdo tu bydlel, co dělal, o co usiloval, jak se na svět díval? Všechny tyto otázky mají svůj úběžník v mimořádné osobnosti prince Johanna Schönburg-Hartensteina, rakouskouherského diplomata a předznamenávají tak téma diplomacie, které bychom chtěli detailněji rozpracovat v příštím roce.

Co je tu nově k vidění?

Seznam mobilií, které patřily k původnímu vybavení zámku a jsou tohoto času zapůjčeny odjinud: Národní památkový ústav – centrální depozitář v Kutné Hoře: Kompletní livrej nejvyššího zámeckého lokaje, Josefa Škvrně (frak, vesta, kalhoty), vesta a kalhoty k lovecké livreji Josefa Škvrně, vějíř s andílkou, slunečník.

Vojenský historický ústav – Praha: velvyslanecký frak prince Johann Schönburga

Umělecko-průmyslové muzeum – Praha: Vějíř s vedutou Kolosea

Národní muzeum – Náprstkovo muzeum – Praha: Orientální dýmka (provenience Afrika)

Městské muzeum – Kamenice nad Lipou: Uniforma hulánského jezdeckta, reg. č. 6 (Johann. Schönburg), tři kusy pokrývek hlavy Rakousko-Uherské kavalerie (huláni-dragouni-husaři), jezdecká šavle, kartuše na náboje pro jezdeckto, tabatěrka, dvě orientální kopí (Khevsureti), orientální dýka – kindžál (dar od prince Dadischkiliana), orientální keramická koule (zatím nejasného účelu), dekrety k řádům a vyznamenáním (nejvíce stěžejní – Zlaté rouno a Kristův řád)

Farnost Deštná – českobudějovická diecéze (darováno): Domácí relikviářový oltářík.

Státní zámek Třeboň: orientální koberec kavkazského typu (tzv. Kazbek)

Státní oblastní archiv v Jindřichově Hradci: Fotografie převážně rodinného charakteru spolu s fotografiemi s diplomatickou tematikou

Státní archiv Vídeň: Fotografie a materiály s tématem diplomacie – kompletně digitalizováno

Rodina Schönburg-Hartenstein (darováno): Společenské rukavičky princezny Sophie ml.

Kolik to stálo?

Finanční prostředky investované do reinstalovaných prostor v letech 2015 a 2016:

Výmalby interiérů (předsíň, chodbička, stropy salonu a budoáru)	85.000,-
Výroba tapet, látek na závěsy a na čalounění mobiliáře	164.383,-
Třásně, stěrapce, šňůry na obrazy	34.810,-
Výměna tapet	114.950,-
Oprava fládrování v salonu a budoáru	17.840,-
Čalounění nábytku	26.500,-
Renovace podlah	49.421,-
Celkem:	492.904,-
Prostředky investované do restaurování mobiliáře v letech 2015 a 2016 (nesouvisí přímo s reinstalací expozice.)	282.162,-

Proměnu interiérů zachytil krátký časosběrný film mladého dokumentaristy Tadeáše Bognára, který v průběhu několika měsíců sledoval objektivem kamery postup prací – od vyzorkování a tkaní replik textilních tapet až po jejich instalaci a finální rozmístění nábytku a obrazů na svá původní místa v interiérech 1. patra zámku. Film bude promítán v zámeckém divadle v rámci běžné prohlídky.

Kontakt:

PhDr. Tomáš Horyna, kastelán SZ Červená Lhota, tel.: 724 663 553; tomas.horyna@npu.cz